

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí
Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Relleu a Esquerra

Josep-Lluís Carod-Rovira ha renunciat a tornar-se a presentar de candidat d'Esquerra al Parlament, de manera que cedeix aquest lloc emblemàtic a Joan Puigcercós, president del partit des del darrer congrés de l'abril, i tanca definitivament una lluita interna que afèblia la imatge d'ERC com a formació política estable i capaç de donar solidesa a un govern.

“Avalo Joan Puigcercós com a pròxim candidat d'Esquerra a les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya. Joan, és la teva hora, aprofita-la.” Després d'aquestes paraules, Carod-Rovira va aclarir que no deixa la política: “No em retiro, no em desentenc: al contrari, et vull acompanyar al teu costat en primera línia del compromís polític [...] Tu ets l'home del partit; jo, l'home del govern.” I Puigcercós li ho va agrair: “Gràcies per tota la feina que has fet, la feina que fas i la feina que has de fer.”

Carod-Rovira, com a candidat, va portar Esquerra al màxim registre electoral el 2003, quan obtingué 23 escons que li permeteren de formar el primer govern tripartit després de la signatura del pacte del Tinell. Amb el discurs del partit de *mans netes*, l'equidistància i la promesa que tindrien *la clau*, i en un context polític estatal hostil, amb un govern Aznar que assetjava tot allò que tinguera accent català, Carod-Rovira va concentrar bona part del vot jove i un segment de vot convergent que s'atrevia a canviar per primera vegada, aprofitant que no es presentava Jordi Pujol de candidat.

Tot i que Carod va haver d'abandonar el govern després de fer-se pública la reunió amb membres d'ETA a Perpinyà, la majoria de l'electorat li va reiterar la confiança a les eleccions autonòmiques del 2006, quan obtingué 21 escons.

El moment per a anunciar la reconciliació és oportú. El relleu té lloc poc abans de les eleccions europees i pretén refermar la imatge d'unitat per impedir el degoteig de vots que el partit ha registrat en els últims comicis. Però sobretot arriba poc abans que el govern d'entesa haja de superar diversos entrebancs: si el govern espanyol es tanca en una proposta de finançament molt insuficient per a Catalunya, Esquerra haurà de pressionar el govern de la Generalitat a continuar negociant i obtenir-ne un de millor; si el Tribunal Constitucional, en la resolució sobre l'Estatut de Catalunya, mutila la llei aprovada per les Corts espanyoles i votada en referèndum pels ciutadans del Principat, Esquerra haurà de forçar la fermesa del govern català. Si no ho fa, els sectors crítics d'Esquerra poden començar una nova batalla que seria molt més profunda amb els sectors de Puigcercós i Carod-Rovira enfrontats entre si.

Als nostres lectors

Com que el llibre és el protagonista del Sant Jordi, dediquem un reportatge a les peripècies de l'únic exemplar conegut del manual de Francesc Vicent que revolucionà els escacs, un incunable imprès a València el 1495 que introduïa la figura de la reina.

Amb Núria Cadenes resseguim el periple d'un tresor que ha acabat —pel que sabem— a mans d'un bibliòfil nord-americà. Lluís Bonada s'endinsa en el laberint de les llibreries, en cerca de les novetats més interessants, per donar-vos un cop de mà a l'hora de fer tria.

A més, hem cercat l'origen primigeni de les obres d'art de la Franja, que enfronten l'Aragó i Catalunya: moltes degueren ser a la Seu Vella fins que les tropes de Felip V la reconvertiren en caserna militar i el bisbat les repartí entre les parròquies.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net